

1851-07-27

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 viser side 4 og 1
Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:
Vognserup

Omtalte personer:
Gitte Høyen
N.L. Høyen
J.F. Schouw
Georgia Skovgaard

Omtalte steder:
Vognserup
Dorothealyst
Helsingborg

Arkivplacering:
Mappe 5 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver om sin vægt, besøg og episode med en mand som har slået sin kone.

TRANSSKRIFTION

Vognserup d 27de Juli 1851

Kjære Ven!

Tak for Dit Brev, som jeg modtog idag, jeg er meget glad over at Du ved at Du først kan have Brev paa Tirsdag, jeg var bange Du gik og tænkte ilde om mig. Jeg har det godt, har en dygtig Appetit, saadan at jeg ikke let staaer Fare for at spise for meget, det kommer man lettere til, naar Appetitten er maadelig. Allerede i Fredags befandt jeg mig som ganske rask, jeg blev da dog veiet nede i Smørkjelderens for at man kan faae at vide hvor meget jeg tager til i den Tid jeg er her, (jeg veiede 7 lispund 3 [?N]) En ung Dame her er, var bleven 1 o sværere paa nogen Tid. Her er deiligt herude min kjære Ven! Jeg gaar paa de velbekjendte Steder og fryder mig over Naturen, her er saa venligt, saa fredeligt, saa harmonisk, og saa tænker jeg paa min G. som har seet og følt det samme. - Saa! Din kjære Fader savner mig, det glæder mig at jeg kan være noget for ham, - jeg faldt i Tanker, eller er det det modsatte? For jeg er langt fra
-2-

hvor jeg var. - Jeg er dog nok alligevel hvor jeg var, jeg kan ikke komme derfra, jeg tænker ikke, men føler saa underlig ved at tænke paa Din Fader, og! o Gud! Er alt hvad jeg kan sige, min kjære G! forstaar jeg selv, forstaar Du dette: O Gud! Ja, saa kjære G! saa er vi jo for hinanden o Gud! o Gud! lad al vor Tanke og Følelser ende i Dig, Amen! G! naar jeg, naar vi, ret taber os i Betragtninger eller Følelsen af den deilige, store Natur, saa kommer jo Vemoden, og saa sukker vi o Gud! ja Ven! naar vi sidder Arm i Arm, hvor det saa er, og ret inderlig ere glad, saa sukker vi jo, o Gud! jeg er saa overbevist om at Du forstaaer mig, det er som om jeg |havde| Dig for mig og talte med Dig. -

Om en Time (Kl. ca 2) skal Hr Vestergaard og jeg og nok nogle flere til Dorothealyst. - Igaar var saa mange Fremmede, en Mængde Ungdom fra Baronens, var kommet i Høe paa en Rustvogn, og

-3-

desforuden alle Anton Pløgens Døttre og fru Clausen, men jeg var ude paa Engen og malte et lille Billede, men kom hjem lidt før de kjørte. Bergs er ganske behagelige i deres eget Huus, saa jeg fandt det ikke saa ilde, undtagen at jeg har lidt Følelsen af at være kommen i en Fælde, som det

er vanskeligt at slippe ud af igjen.

Mandag Morgen. Jeg var oppe i dag Kl 5 og saae en deilig Morgen, desværre at jeg ikke kunde naae at see Solen staae op, det maa have været pragtfuldt i dag, vi var alle meget spændte paa Solformørkelsen, jeg havde stor Lyst til at være i Helsingborg.

Vi var da igaar paa Dorothealyst, der var rart for den venlige Familie hvor jeg kan føle at jeg bliver betragtet som en kjær Ven, ligesom her, jeg skal hilse Dig fra dem, jeg hilste ogsaa fra Dig. Her var stor Alarm i dag ved Thebordet, foranlediget ved et Brev fra Præsten, hvorved han sammenkalder Sognforstanderskabet, i Anledning af, at en Mand

-4-

har banket sin Kone paa Gaden i Knudby og derpaa skrevet til Sognefogeden; derved kom Kapitlet i 5 Lov om [?Hustrutugten] paa Bane, og alle Damerne især Mad. Neegaard blev forfærdelig alarmerede derover, Clara Rafael har dem nok nu alle sammen paa sit Partie, naar hun blot vilde sætte sig i Spidsen for en stor, almindelig Bevægelse, som kunde tvinge Rigsdagen, tilsidst fik jeg dem dog nogenlunde beroliget ved at sige: Ja Herregud i det har nu staaet i Lovene i et Par Hundredeaar og i al den Tid har dog de fleste Koner tugt hvor Skabet skulde staae, Du var oplært i den § af Din Fader fra Lille af, men Du brød dig ikke det mindste derom, Du havde allerede seiret hvad Skabet angik. - Lev nu vel! min kjæreste Ven og hils Mine ret meget fra mig, og Din Fader, Høyens og alle Andre, fra Din egen Ven

P.C. Skovgaard

Livet er vel! min Gjæstfri Mand, og
 fælsk Minde vil mig vel for mig, og Din
 Kærlig, Høflig og ælsket hustru, fra
 Din ægte Mand
 H. H. H.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 5 Nr. 13

Wagnersburg 27te Juli 1857

Yours Man!

[illegible]

